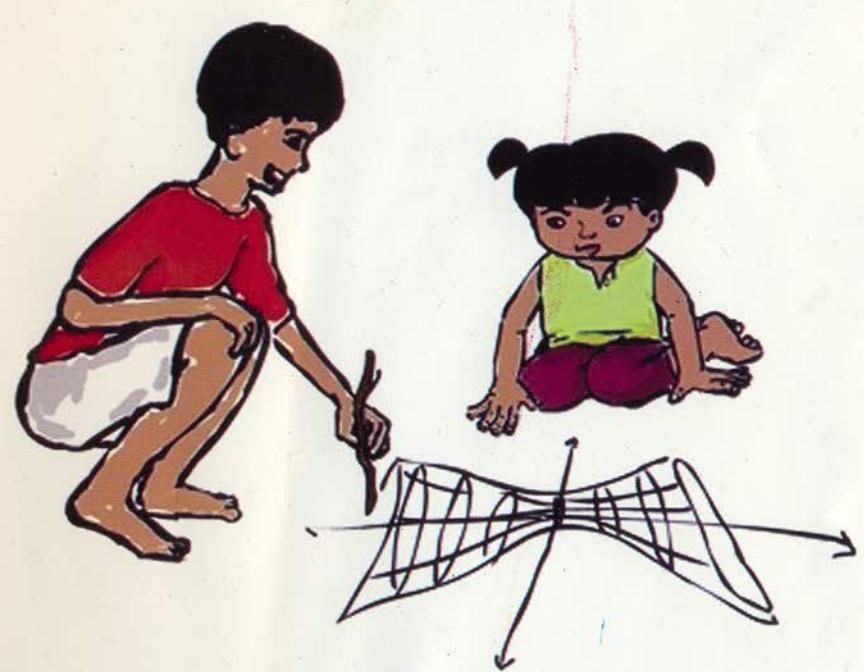

คำถ้า พืชนาสเมือง

เด็กไทยควรได้รับการดูแลเริมให้ได้พัฒนาตามมาตรฐานมากขึ้น
เพื่อให้เขารู้ถึงการคิดเป็น ทำเป็น แก้ปัญหาเป็น มีจินตนาการ
มีความคิดริเริ่ม สร้างสรรค์ และมีไฟประยุบ

ฉบับที่ ปรัชญา

สารบัญ

ตอนที่ 1 คำถานพัฒนาสมอง	1
ตอนที่ 2 ประเภทของคำถาน	6
คำถานระดับต่ำ	7
คำถานระดับสูง	16
คำถานส่งเสริมการคิดแก้ปัญหา	25
เทคนิคการใช้คำถาน	34
ตอนที่ 3 คำถานสำหรับเด็กปฐมวัย	37
ปริศนาคำถาย	37
คำถานประกอบนิทาน เรื่องลูกไก่ออยู่ไหน	41
คำถานประกอบภาพสถานการณ์แม่นกลับรัง	43
คำถานประกอบสถานการณ์ “ตลาด”	46
ตอนที่ 4 คำถานในชีวิตประจำวัน	49
*เสียงสะท้อนจากผู้อ่าน	67
หนังสืออ้างอิง	71

ตอนที่ 1

คำถ้ามพัฒนาสมอง

บอยครั้งที่เรา คือผู้ใหญ่ทุกคนที่อยู่ใกล้ชิดเด็กฯ มองเห็นลิ่งต่างๆ ในแบบที่ต่างกันกับเด็กฯ อย่างสิ้นเชิง

บอยครั้งที่เรามักจะนำความคิด ความรู้สึกแบบผู้ใหญ่ไปใช้ ตัดสินในเรื่องต่างๆ ของเด็กโดยไม่คำนึงถึงความคิด ความรู้สึกของเด็กต่อเรื่องราวเหตุการณ์ หรือสถานการณ์นั้นๆ แต่อย่างใด

บอยครั้งอีกเช่นกันที่เรามิพยายามทำความเข้าใจ คำพูดและภาษาที่เด็กฯ ใช้พูดคุยบยกเล่าเรื่องราวจากการกระทำ ความคิดและความรู้สึกของเด็กฯ เอง

การลเลยที่จะปฏิบัติต่อเด็กด้วยความเข้าใจถึงความรู้สึกนิยมคิดของเด็ก เป็นที่มาของปัญหาต่างๆ ที่ผู้ใหญ่มักจะสรุปเอาเองว่าเด็กตื้อ พูดไม่รู้เรื่องและตั้งฉายอีกต่างๆ นานา ซึ่งจริงๆ แล้วไม่ใช่สิ่งที่ปราศจากให้เด็กเป็นเช่นนั้นเลย

ในการทรงกันข้ามหากผู้ใหญ่ได้ให้ความเอาใจใส่ สังเกตพฤติกรรมและความรู้สึกนิยมคิดของเด็กอย่างใกล้ชิดก็จะพบว่าเด็กแต่ละคนมีความคิดและความรู้สึกต่อสิ่งต่างๆ เป็นอย่างไร ท่านมีเทคนิคการสื่อสารอย่างไรจึงจะทำให้เด็กได้รู้ว่า “เด็กเป็นที่รักและห่วงใยของท่านเสมอ”

การปฏิบัติต่อเด็กฯ ด้วยความเข้าใจ มีผลดีต่อเด็กในเรื่อง

- ✿ ความรู้สึกไว้วางใจในตัวท่าน
- ✿ ความรู้สึกอบอุ่น ผ่อนคลาย และสนับยใจ
- ✿ การสร้างความเชื่อมั่นในตัวของเด็ก
- ✿ ความกล้าที่จะทำสิ่งที่ท้าทายความสามารถ ไม่หวั่นกลัวต่อความผิดพลาด

สิ่งเหล่านี้ เป็นพื้นฐานสำคัญอย่างยิ่งต่อการสร้างบุคลิกภาพของเด็ก

การเรียนรู้ของเด็กๆเกิดได้ตลอดเวลา ทั้งที่บ้าน ที่โรงเรียน และสถานที่ต่างๆ ที่เด็กได้มีโอกาสไปกับผู้ใหญ่ เช่นวัด โรงพยาบาล ตลาดสด ตลาดนัด ศูนย์การค้า ฯลฯ

1. ขณะเด็กอยู่ที่บ้าน คุณพ่อ คุณแม่ และผู้ปกครอง ก็มีบทบาทเป็นคุณครูของเด็ก คุณแม่และคุณพ่อสามารถล้ำด้วยภาพเกี่ยวกับลูกด้วยแต่แรกเกิด เป็นต้นมา กว่าลูกน้อยเติบโตจนถึงวัยที่จะไปโรงเรียนได้นั้น หนูน้อยได้ผ่านกระบวนการเรียนรู้แบบไม่เป็นทางการมากเพียงใด พ่อเด็กเริ่มพูดกันมีคำถาม มากมาย จากความช่างสังเกต และช่างลงลึกของเจ้าตัวน้อยให้ท่านตอบตลอดเวลา

2. เมื่อเด็กไปโรงเรียน คุณครูเป็นอีกคนหนึ่งที่ทำหน้าที่แทนคุณพ่อคุณแม่ของเด็ก ถ้าหากคุณพ่อ คุณแม่และคุณครูมีการติดต่อสื่อสารกันอย่างสม่ำเสมอแล้ว ก็จะสามารถร่วมมือกันพัฒนาเด็กไปในทิศทางเดียวกัน ทางโรงเรียนอาจเชิญชวนให้ผู้ปกครองมาร่วมกิจกรรมกับเด็กในชั้นเรียน เช่นว่า เล่านิทานให้เด็กฟัง เล่นดนตรีกับเด็ก เล่นเกมง่ายๆ หรือร่วมกับผู้ปกครองท่านอื่นๆ ดูแลเด็กขณะไปทัศนศึกษาสถานที่

บทบาทของห้องคุณครูและผู้ปกครองที่ร่วมกิจกรรมกับเด็กๆ คือ การเตรียมคำถาที่เปิดโอกาสให้เด็กได้แสดงความคิดแสดงความรู้สึกอย่างเริ่ริบและคำถาทที่ส่งเสริมให้เด็กได้สังเกตสิ่งต่างๆ ที่พบเห็น รวมทั้งตอบคำถาทหรือข้อข้องใจของเด็ก

โดยธรรมชาติของเด็กปฐมวัยทั่วไปมีความคิด ความเข้าใจ และภาษาที่ใช้กัญญานิวงจำกัดจึงไม่สามารถถ่ายทอดความคิด ความเข้าใจ ความต้องการ รวมทั้งความรู้สึกต่างๆ ให้ผู้ใหญ่เข้าใจได้ง่ายนัก จึงเป็นหน้าที่ของผู้ใหญ่ที่ต้องค่อยลังเลต และพูดคุยซักถามเพื่อตอบสนองความต้องการของเด็กได้อย่างถูกต้อง ตรงประเด็น

“การใช้คำถาทเพื่อพัฒนาเด็ก” ถือเป็นเครื่องมือสำคัญยิ่งสำหรับคุณพ่อ คุณแม่ ผู้ปกครอง คุณครู รวมทั้งผู้ใหญ่ทุกคนที่อยู่ใกล้ชิดเด็ก นอกจากว่าเรา จะใช้คำถาทเป็นกุญแจที่ช่วยเปิดเผย ความคิด ความเข้าใจ รวมทั้งความรู้สึก นึกคิดต่างๆ ของเด็กแล้ว คำถาทยังใช้เป็นเครื่องมือสำคัญยิ่งในการกระตุ้นสมองเพื่อให้เล่นไปประสาทแตกกิ่งก้านสาขาได้มากmany ซึ่งเป็นตัวบ่งชี้ความเฉลียวฉลาดของเด็กได้อย่างมีประสิทธิภาพ

สิงสำคัญที่สุดในการบ่วนการพัฒนาสมองของลูก คือ คุณพ่อ คุณแม่ ต้องรู้จักอุบัติสัยใจคอของลูก ช่วงเวลาที่เราวาง มื้ออาหาร ณ ใจลังเลตลูกได้ดี การใกล้ชิดและหมั่นลังเลตลูกจะทำให้เราได้ศึกษาและเข้าใจลูกได้อย่างถูกต้อง นอกจากนั้นคุณพ่อ คุณแม่ยังต้องห่วงถึงขั้นตอนและพัฒนาการของลูก เพื่อศึกษาถึงลักษณะเด่นและความสามารถวัยของเด็กว่าเป็นอย่างไร ตัวอย่างเช่น “เด็กวัย 3 - 4 ขวบ ชอบทำตัวเป็นนุ่มๆ เจ้าปัญหา ชอบถามคำถาทต่างๆ” คุณพ่อ คุณแม่ควรพยายามตอบคำถาทลูกให้มากที่สุด อย่าปิดร้ายความหรือตัดบทเวลาพูดคุยกับลูก เพราะเท่ากับเป็นการบ่นทอนสติปัญญาและความรู้สึกของลูกที่เดียว ในช่วงก่อน 6 ขวบ เด็กควรจะได้เรียนรู้คำศัพท์ต่างๆ ซึ่งเกี่ยวข้องในชีวิตประจำวัน จากการศึกษา พบว่า ส่วนใหญ่เด็กที่มีความเฉลียวฉลาดมักจะเป็นเด็กที่มีคำศัพท์มากและสามารถอธิบายความเข้าใจ ความหมาย และจำแนกความแตกต่างของคำศัพท์ต่างๆ ได้

